

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/68/2025
Identifikačné číslo spisu:	4417217413
Dátum vydania rozhodnutia:	30.06.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Martina Valentová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:4417217413.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Rímskokatolícka cirkev Farnosť Obid, Obid, Kráľa Štefana 3522/42, IČO: 34015744, zastúpenej spoločnosťou AKBodnár advokátska kancelária s.r.o., Štúrovo, Továrenská 1, IČO: 55875335, proti žalovaným 1/ M. I., narodenej XX. C. XXXX, Q., T. rad XX, 2/ PaedDr. X. D. I., narodenej XX. U. XXXX, Q., T. H. XX, 3/ MUDr. G. A., Ph.D., narodenej XX. C. XXXX, O., W. ul. XX, všetkým právne zastúpených spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Ing. Vájlíková, s. r. o., Komárno, Ul. biskupa Királya 6, IČO: 47251395, o určenie vlastníckeho práva, vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 13C/163/2017, o dovolaní žalovaných 1/ - 3/ proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 24. septembra 2024 č. k. 12Co/96/2023-637, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Nitre z 24. septembra 2024 sp. zn. 12Co/96/2023 v potvrdzujúcom výroku o náhrade trov konania a v závislom výroku o náhrade trov odvolacieho konania z r u š u j e a vec mu v rozsahu zrušenia v r a c i a na ďalšie konanie.

Vo zvyšnej časti dovolanie o d m i e t a.

Uznesenie Okresného súdu Nové Zámky zo 14. mája 2025 č. k. 13C/163/2017-747 z r u š u j e.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nové Zámky (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 19. mája 2023 žalobu v časti o určenie neplatnosti notárskej zápisnice N XXX/2007, NZ XXXXX/2007, NCRIs XXXXX/2007 spísanej dňa 21. decembra 2007 zamietol (výrok I.), určil, že žalobkyňa je výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. území E., obec E., ktoré sú Okresným úradom A. N., katastrálny odbor zapísané na LV č. XXXX ako parc. reg. „C“-KN č. XXXX/X-zastavané plochy a nádvoría o výmere 4160 m², parc. reg. „C“-KN č. XXXX-orná pôda o výmere 6609 m² a parc. reg. „C“-KN č. XXXX-zastavaná plocha a nádvoría o výmere 32 628 m². (výrok II.) a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok III).

1.1. Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania za nepochybné, že žalované 1/ - 3/ (ďalej ako

„žalované“) nadobudli vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam na základe Osvedčenia o dedičstve 8D/335/2015, Dnot XXX/2015 zo dňa 17. decembra 2015 v znení doložky k osvedčeniu o dedičstve zo dňa 20. júna 2016 - Z XXXX/16, č. zmeny XXX/16 a teda dobromyseľne a v dobrej viere, že poručiťovi vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam svedčalo a bolo osvedčené i zápisom v katastri. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ ide o časť žaloby o určenie neplatnosti notárskej zápisnice, dôvodom pre jej zamietnutie je skutočnosť, že nejde o žalobu prípustnú podľa § 137 písm. c) alebo d) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), zároveň však otázku platnosti/neplatnosti uvedenej notárskej zápisnice skúmal ako prejudiciálnu.

1.2. Pokiaľ ide o plynutie 10 ročnej vydržacej doby právneho predchodcu žalovaných, ktorý sám v Notárskej zápisnici č. N XXX/2007, NZ XXXXX/2007, NCRIs XXXXX/2007 zo dňa 21. decembra 2007 označil ako dátum vstúpenia do užívania sporných nehnuteľností deň 13. októbra 1993, podľa súdu prvej inštancie vydržacia doba by uplynula 13. októbra 2003. Z vykonaného dokazovania mal však súd prvej inštancie za preukázané, že listiny nachádzajúce sa v spise (výzva na vypratanie a oznámenie vo veci vypratania) preukazujú iné okolnosti, ktoré spochybňujú, že bol právny predchodca žalovaných dobromyseľný. K osvedčeniu o vydržaní vlastníckeho práva zo dňa 21. decembra 2007 súd prvej inštancie uviedol, že toto nemôže byť platné pre jeho rozpor so zákonom, keďže jednak právny predchodca žalovaných D. I. v ňom uviedol nepravdivé okolnosti a aj preto, že súhlas s takýmto vydržaním vydaný žalobkyňou, za ktorú konal farár W., nebol v súlade s právnymi predpismi. Z listín bolo preukázané, že D. I. si bol vedomý toho, že nie je vlastníkom predmetných nehnuteľností, čím nemohol byť dobromyseľný v tom, že mu patria. Rovnako z darovacej zmluvy uzavretej dňa 29. októbra 2007 bolo zrejmé, že D. I. vedel, že nie je vlastníkom ale len užívateľom sporných nehnuteľností. V uvedenom prípade tak podľa súdu prvej inštancie nemohol D. I. v čase spísania osvedčenia o vydržaní spĺňať podmienky vydržania, keď v roku 2003 a 2007 vedel, že nie je vlastníkom predmetných nehnuteľností.

1.3. K súhlasu žalobkyne s vydržaním vlastníckeho práva v prospech D. I. súd prvej inštancie uviedol, že farár W. konal za žalobkyňu nad rámec svojich oprávnení, keď k vydaniu súhlasu s vydržaním potreboval súhlas svojho nadriadeného, ktorý nie len nemal, ale mu bolo oznámené oznámením č. XXXX, že tento zamietla, čím bol vydaný v rozpore so zákonom. Na základe uvedeného mal súd prvej inštancie za to, že týmto spôsobom nemohol vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam D. I. nadobudnúť platne, na základe čoho nemohli vlastnícke právo po svojom právnom predchodcovi platne zdediť ani žalované.

1.4. Súd prvej inštancie záverom odôvodnenia skonštatoval, že keďže notárska zápisnica bola notárom spísaná dňa 21. decembra 2007, a žalobkyňa podala na súd prvej inštancie žalobu dňa 19. decembra 2017, t. j. pred uplynutím 10 ročnej premľacej lehoty, žalované a ani ich právny predchodca nemohli splniť podmienky pre vydržanie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam ani v prípade, že by skutočností uvádzaných v osvedčení o vydržaní vlastníckeho práva v prospech právneho predchodcu žalovaných boli pravdivé a toto osvedčenie by nebolo v rozpore so zákonom.

1.5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s 262 ods. 2 zákona CSP tak, že žalobkyni plne úspešnej v konaní priznal nárok na plnú náhradu trov konania.

2. Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 24. septembra 2024 č. k. 12Co/96/2023 - 637 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. a III. (prvá výroková veta) a žalobkyni voči žalovaným priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (druhá výroková veta).

2.1. Odvolací súd vo veci dodal, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav a v intenciách platnej právnej úpravy vyvodil z neho i správne právne závery, vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, vyvodil správne skutkové zistenia, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, príslušné ustanovenia podstatné pre právne posúdenie veci interpretoval a aplikoval právne súladným spôsobom, jeho úvahy sú logické, a preto aj celkom legitímne a právne akceptovateľné. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu postačujúcim spôsobom reflektoval na odvolateľmi vznášané tvrdenia, na danú vec aplikoval i relevantné hmotnoprávne ustanovenia a svoje rozhodnutie presvedčivo a náležite odôvodnil, zodpovedajúc už i na všetky právne a skutkovo významné otázky predkladané žalovanými v ich odvolaní.

2.2. K dôvodom uvedeným súdom prvej inštancie odvolací súd uviedol, že predpokladom vydržania je skutočnosť, že držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec alebo právo patrí. Z obsahu spisu podľa odvolacieho súdu vyplýva, že v čase vydania nehnuteľností žalobkyni v roku 1995 boli predmetné nehnuteľnosti vo vlastníctve štátu a užívateľom bolo Družstvo agropodnikateľov E.. Následne dňa 15. augusta 1995 cirkev prenajala D. I. predmetné nehnuteľnosti nájomnou zmluvou na dobu 10 rokov. Z týchto skutočností je zrejmé, že D. I. nemohol byť v domnení, že mu nehnuteľnosti vlastnícky patria. Z dokazovania podľa odvolacieho súdu vyplýva, že D. I. za majetkový podiel po transformácii Družstva agropodnikateľov prevzal stavby - tzv. T. farma spolu s ošipanými bez pozemkov. Pri spísaní notárskej zápisnice o osvedčení o vydržaní vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam D. I. tvrdil, že nehnuteľnosti užíval od roku 1993 a že ich kúpil v roku 1992 od cirkvi, žalované však podľa odvolacieho súdu toto tvrdenie v konaní nepreukázali. Ohľadom kúpy nepredložili žiadny dôkaz, vyjadrili sa iba dve svedkyne, ktoré však pri údajnej kúpe neboli. Odvolací súd rovnako poukázal na to, že v roku 1992 ani v roku 1993 ani nemohol D. I. kúpiť predmetné nehnuteľnosti od cirkvi, pretože v tom čase bol vlastníkom týchto nehnuteľností Čsl. štát, nehnuteľnosti prešli do vlastníctva cirkvi až v roku 1995 na základe dohody o ich vydaní. Na základe uvedených skutočností je podľa odvolacieho súdu nepochybné, že I. nemohol byť dobromyseľný v tom, že mu nehnuteľnosti patria, a to ani vzhľadom k tomu, že ho dňa 17. júla 2003 cirkev vyzvala na vypratanie prenajatých nehnuteľností a on listom dňa 13. októbra 2003 cirkvi oznámil svoj nesúhlas s vypratáním. Odvolací súd ďalej poukázal na to, že svedok O., ktorý v rámci reštitúcie robil úkony pri vydávaní pozemkov uviedol, že farár W. si nevedel vybaviť reštitučný nárok, pomáhal mu v tom I. a ako odplatu za to mu mal farár následne predmetné pozemky prenajať.

2.3. Odvolací súd ďalej poukázal na to, že žalobkyňa v konaní predložila množstvo dôkazov k preukázaniu jej tvrdení, a súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru, že svoje dôkazné bremeno uniesla. Na druhej strane žalované podľa odvolacieho súdu svoje tvrdenia ničím nepreukázali, nepredložili žiadne dôkazné listiny, vypočutí svedkovia neboli priamymi svedkami tvrdených skutočností. Žalované podľa odvolacieho súdu uvádzali rôzne domnienky, spochybňovali listiny, avšak svoje spochybnenie ničím nepreukázali ani nenavrhlí za tým účelom vykonať dokazovanie. Súdom prvej inštancie tak podľa odvolacieho súdu dospel správne k záveru, že D. I. nemohol byť dobromyseľný, že mu nehnuteľnosti vlastnícky patria, pretože vedel, že mu boli vrátené iba stavby, že na užívanie pozemkov mal uzatvorenú nájomnú zmluvu, že ho cirkev vyzvala na vypratanie, nemohol kúpiť pozemky od cirkvi v tom čase nevlastníka, keďže bol ich vlastníkom štát a teda neboli splnené zákonné podmienky vydržania vlastníckeho práva.

2.4. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni ako procesne úspešnej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

3. Žalované (ďalej aj ako „dovolateľky“) podali voči rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovali z § 420 písm. f) CSP. Po zopakovaní doterajšieho konania pred súdmi nižšej inštancie uviedli, že je podľa ich názoru rozhodnutie odvolacieho súdu veľmi všeobecné, bez toho aby sa vysporiadalo s jednotlivými námietkami a dôvodmi žalovaných. Podľa žalovaných bolo v tomto konaní predložených množstvo dôkazov preukazujúcich dobromyseľnosť ich právneho predchodcu, ktoré súd prvej inštancie opomenul vyhodnotiť, čoho sa podľa žalovaných dopustil aj odvolací súd, ktorý iba stroho konštatoval správnosť napadnutého rozhodnutého výroku a formuloval len všeobecné závery bez väzby na konkrétne argumenty žalovaných. Odvolací súd sa tak podľa žalovaných nevysporiadal s námietkami žalovaných ako ani dôkazmi, ktoré sú v prospech žalovaných. Následne vo svojom dovolaní v jeho nosnej časti (17 strán z 19) takmer doslovne skopirovali znenie podaného odvolania, ktoré na str. 10 doplnili tvrdením, že odvolací súd poukázal na to, že žalované nepotvrdili pravosť podpisu ich právneho predchodcu na nájomných zmluvách, čo však podľa žalovaných bolo úlohou žalobkyne keďže ona tento listiny predložila. Rovnako na str. 13 žalované uviedli, že v rozhodnutí súdu prvej inštancie absentuje odôvodnenie naliehavého právneho záujmu, pričom uvedené nedostatky neodstránil ani odvolací súd. Ďalej žalované uviedli, že v podanom odvolaní napadli aj výrok o trovách, pričom sa odvolací súd s ich námietkami žiadnym spôsobom nevysporiadal. Odvolací súd tak podľa žalovaných neposkytol odpovede na otázky, ktoré sú pre posúdenie veci meritorne. V závere podaného dovolania žalované navrhli, aby dovolací súd vzťah medzi stranami posúdil aj podľa ustanovenia § 3 zákona č.

40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“). Vzhľadom na uvedené žalované navrhli, aby dovolací súd žalobu zamietol, eventuálne vec vrátil odvolaciemu súdu a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedla, že je dovolanie mimoriadnym opravným prostriedkom a nie ďalším odvolaním a nesmie byť vnímané ako tretia inštancia. Podľa žalobkyne sa rozsiahle dovolanie žalovaných týka iba opätovného riešenia otázok vo veci samej a je podané predovšetkým za účelom opätovného rozhodnutia vo veci samej, hoci by malo smerovať iba k náprave výslovne uvedených procesnoprávných a hmotnoprávných väd. Žalobkyňa ďalej poukázala na to, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky účastníkmi nastolené otázky, pričom dodala, že sa však odvolací súd k námietkam, ktoré uvádzajú žalované vo svojom rozhodnutí vyjadril. Žalobkyňa následne zopakovala už prednesenú argumentáciu a navrhla, aby dovolací súd dovolanie zamietol.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je čiastočne dôvodné.

6. Najvyšší súd opakovane vyjadril záver, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (1Cdo/6/2014, 3Cdo/357/2015, 4Cdo/1176/2015, 5Cdo/255/2014, 8Cdo/400/2015). Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

7. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím predstavujúcim res iudicata), musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (3Cdo/319/2013, 1Cdo/348/2013, 3Cdo/357/2016, 3ECdo/154/2013, 3Cdo/208/2014).

8. Ak by najvyšší súd bez ohľadu na prípadnú neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane [porovnaj rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 172/03].

9. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

10. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10.1. Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (ods. 1). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (ods. 2).

11. Citované ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie vecí za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

I.

12. Dovolateľky videli naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu, ktoré považujú za arbitrárne, chaotické, veľmi všeobecné, bez toho aby sa odvolací súd vysporiadal s jednotlivými námietkami a dôvodmi žalovaných. Podľa žalovaných bolo v tomto konaní predložených množstvo dôkazov preukazujúcich dobromyseľnosť ich právneho predchodcu, ktoré súd prvej inštancie opomenul vyhodnotiť, čoho sa podľa žalovaných dopustil aj odvolací súd, ktorý iba stroho konštatoval správnosť napadnutého rozhodnutého výroku a formuloval len všeobecné závery bez väzby na konkrétne argumenty žalovaných (bod 3.).

13. Dovolací súd predovšetkým pripomína, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehľadnocoť vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní v zásade nemá možnosť vykonávať dokazovanie. Dovolaním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených odvolacím súdom, ani prieskumu nim vykonaného dokazovania. Inými slovami, na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú povolané súdy prvej a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorý je v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd, a jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehľadnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (porov. I. ÚS 6/2018). V rámci tejto kontroly má síce dovolací súd možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces, čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, avšak dovolací súd uvádza, že tieto vady v prejednávanej veci nezistil. Dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP je naplnený len v prípade takeého procesného postupu súdu, ktorý má za následok úplné alebo zásadné opomenutie relevantných námietok strán, resp. takú nepreskúmateľnosť rozhodnutia, ktorá strane znemožňuje realizáciu jej procesných práv.

14. Podľa názoru vec prejednávajúceho dovolacieho senátu i keď nepreskúmateľnosť, resp. nedostatok dôvodov je takým nesprávnym procesným postupom, ktorý je spôsobilý znemožniť sporovej strane, aby uplatňovala svoje procesné práva v takej miere, že to má za následok porušenie práva na spravodlivý proces, v prejednávanej veci o taký prípad nešlo. Dovolaním napádaný rozsudok totiž uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, stanoviská strán sporu k prerokúvanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania i rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých vyvodil svoje právne závery vysvetlené v odôvodnení. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd potvrdil ostatné prvostupňové rozhodnutie treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že sa odvolací súd stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, a nezistil také závady,

ktoré by odôvodňovali zamietnutie žaloby. Súd prvej inštancie sa podľa odvolacieho súdu vysporiadal so všetkými námietkami žalovaných, pričom poukázal na to, že súd prvej inštancie odpovedal na všetky právne a skutkovo významné otázky predkladané v podanom odvolaní. Vzhľadom na argumentáciu žalovaných v podanom dovolaní, kde žalované v podstatnom len poukazujú na nespokojnosť s právnymi závermi súdov nižšej inštancie a vysporiadaním sa s predloženými dôkazmi musí dovolací súd pripomenúť, že za vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sporovej strany, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom. Súdov nižšej inštancie nie celkom zjavne nedôvodne, či arbitrárne posúdili pre vec podstatné otázky vydržacej doby právneho predchodcu žalovaných, obsah osvedčenia o vydržaní vlastníckeho práva v prospech predchodcu žalovaných ako aj vlastnícke právo k nehnuteľnostiam. Pokiaľ dovolateľky namietajú absenciu odôvodnenia naliehavého právneho záujmu, dovolací súd uvádza, že ide o procesný predpoklad konania, ktorý bol v prejednávanej veci vyriešený implicitne samotným meritorným rozhodnutím súdu prvej inštancie. Prípadná nespokojnosť dovolateľiek s rozsahom odôvodnenia nezakladá vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP. Odvolací súd sa vysporiadal so všetkými podstatnými odvolacími námietkami žalovaných, pričom nebolo zistené opomenutie žiadnej takej námietky, ktorá by mohla mať vplyv na vecné posúdenie sporu.

14.1. Nie je porušením práva na spravodlivý proces iné hodnotenie vykonaných dôkazov, skutkových tvrdení strán, ako aj iný právny názor súdu na dôvodnosť uplatneného nároku. Vecná spojitosť odôvodnenia rozhodnutia s princípom práva na spravodlivý proces garantuje každému účastníkovi konania, že vydaný rozsudok musí spĺňať limity zrozumiteľného, určitého a logicky odôvodneného rozsudku. Hoci je dovolací súd podľa § 442 CSP viazaný skutkovým stavom zisteným odvolacím súdom, nie je tým vylúčené preskúmanie, či hodnotenie dôkazov vykazuje znaky logickej, funkčnej a teleologickej nekonzistentnosti, ktoré by mohli zakladať porušenie práva na spravodlivý proces (III. ÚS 104/2022). Takéto pochybenia však v prejednávanej veci zistené neboli.

14.2. Dovolací súd nezistil, že by v konaní došlo k tzv. opomenutiu dôkazov. Zo spisu, ako aj z odôvodnení rozhodnutí súdov nižších inštancií vyplýva, že súdy sa zaoberali rozhodujúcimi dôkaznými prostriedkami strán sporu, a to najmä listinnými dôkazmi týkajúcimi sa právneho titulu nadobudnutia nehnuteľností, nájomného vzťahu, výziev na vypratanie, ako aj osvedčenia o vydržaní. Tieto dôkazy boli hodnotené vo vzájomných súvislostiach a v rámci zásady voľného hodnotenia dôkazov podľa § 191 CSP. Skutočnosť, že súdy neprisvedčili skutkovým tvrdeniam žalovaných alebo im nepriznali nimi požadovaný význam, nepredstavuje opomenutie dôkazov ani vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP, ale vyjadruje výsledok hodnotenia dôkazov, ktoré je výlučne vecou súdov nižších inštancií. Z odôvodnení rozhodnutí zároveň nevyplýva, že by niektorý z vykonaných dôkazov zostal bez povšimnutia alebo bez hodnotenia, prípadne že by súdy opomenuli vykonať dôkaz, ktorý by mohol mať potenciálny vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

15. Dovolací súd však musí opakovane upriamiť pozornosť na to, že dovolateľky (riadne zastúpené kvalifikovaným právnym zástupcom) v dovolaní takmer doslovne skopírovali svoje podané odvolanie, ktoré miestami doplnili o argumentáciu týkajúcu sa odvolacieho súdu. K takto postavenému dovolaniu dovolací súd vyslovene poukazuje na § 433 CSP, podľa ktorého dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Zákon vyžaduje na spísanie dovolania vyššie kvalitatívne požiadavky (ktoré má garantovať zastúpenie dovolateľa advokátom), v porovnaní s vyjadreniami pred súdom prvej inštancie, prípadne s požiadavkami kladenými na obsah odvolania. Uvedeným požiadavkám nezodpovedá, ak text dovolania predstavuje v zásade len skopírovaný text odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie, s tým, že advokát v zásade zamení označenie podania z odvolania na dovolanie, ako tomu bolo v predmetnom prípade.

15.1. Podľa § 440 CSP dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi. Tento postup súvisí s dôsledným zachovávaním dispozičného princípu a princípu právnej istoty, ako aj procesnej zodpovednosti strán za ochranu svojich práv. Odstraňovanie nedostatkov rozhodnutia a konania jemu predchádzajúceho prostredníctvom opravných prostriedkov je v dispozícii strán konania (Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, s. 1417 - 1422).

15.2. Viazanosť dovolacími dôvodmi znamená, že dovolací súd môže skúmať dovolacie dôvody len v

rozsahu, v akom boli vymedzené, je teda viazaný tým, čo dovolateľ považuje za nesprávne.

15.3. Zákon kladie na vymedzenie dovolacích dôvodov prísne kvalitatívne nároky (§ 431 ods. 2, § 432 ods. 2, § 433 CSP), čo súvisí aj s požiadavkou povinného zastúpenia. Vzhľadom na povinné zastúpenie nová právna úprava už nepočíta s podaniami, z ktorých nie je zrejmé, čoho sa týkajú a čo sa nimi sleduje, alebo s neúplnými a nezrozumiteľnými podaniami. Uvedené vyplýva z § 436 CSP, podľa ktorého súd bude odstraňovať len jedinú vadu podania, a to nedostatok povinného zastúpenia, aj to len v prípade, ak strana o povinnom zastúpení nebola poučená. Súd prvého stupňa teda nebude vyzývať na odstránenie väd podania. Dovolací súd bude pracovať s takým dovolaním, aké strana podala. Ak bude uvedenie dovolacích dôvodov natoľko nedostatočné a nespĺňajúce kvalitatívne požiadavky kladené v § 431 ods. 2, § 432 ods. 2 a § 433 CSP, súd ich môže vyhodnotiť ako absenciu náležitostí podľa § 428 CSP a dovolanie odmietne [§ 447 písm. d) CSP] (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1407 - 1410). Skutočnosť, že dovolanie bolo spísané kvalifikovanou osobou (§ 429 ods. 1 CSP), má tiež byť zárukou toho, že dovolanie bude obsahovať všetky potrebné náležitosti, vrátane uvedenia a konkretizovania dôvodu, pre ktorý sa rozhodnutie odvolacieho súdu napáda dovolaním. Pri posudzovaní podania podľa jeho obsahu nemôže súd určitému podaniu dávať iný význam, než ktorý zodpovedá obsahu podania, jeho vnútornej skladbe, logike, zvolenej argumentácii, v podaní použitým výrazovým prostriedkom a celkovému zmyslu podania. Posudzovanie podania taktiež neumožňuje súdu obsah úkonu výkladom dopĺňať či domýšľať alebo z neho vyvodiť závery, ktoré z obsahu úkonu nevyplyvajú (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 440 - 446)

16. Z obsahu podaného dovolania v zmysle § 124 ods. 1 CSP dovolací súd vyvodil, že žalované založili svoje dovolanie aj na dovolacom dôvode podľa § 421 ods. 1 CSP, keď v úvode podaného dovolania namietajú, že rozhodnutia súdov nižšej inštancie vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia. Žalovanými podané dovolanie je najmä poukazom na nesúhlas s právnymi závermi vyslovenými v rozhodnutí primárne súdu prvej inštancie (keďže podané dovolanie bolo v zásadnom len skopírovaným odvolaním) s doplnením nesúhlasu s rozhodnutím odvolacieho súdu. Dovolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia je striktne limitovaná tým, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia určitej, dovolateľom formulovanej právnej otázky. Žalované však nepredložili žiadnu otázku, ktorá by mala základ či už v odklone od existujúcej judikatúry, alebo v rozdielnych právnych názoroch vyplývajúcich z rôznych rozhodnutí odvolacieho súdu ani neformulovali otázku, ktorá by podľa nich mala byť zodpovedaná pre jednoznačne identifikovanie základu uplatneného nároku a ktorou sa ešte dovolací súd nezaoberal. Dovolateľky tak aj napriek tomu, že sú zastúpené kvalifikovaným právnym zástupcom neformulovali žiadnu právnu otázku, ako ani nevymedzili či nešpecifikovali dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 CSP, iba vyjadrili všeobecnú nespokojnosť s vyslovenými právnymi závermi súdov nižšej inštancie. Za relevantné vymedzenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 432 ods. 1 a 2 CSP nemožno považovať argumenty žalovaných v dovolaní, z ktorých je zrejmé len nespokojnosť s vyvodením iných skutkových zistení a právnych záverov, než nimi predkladaných v konaní.

16.1. Dovolací súd musí však upozorniť, že takáto dovolacia argumentácia nemôže viesť ani k založeniu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP, pretože realizácia procesných oprávnení sa strane neznemožňuje právnym posúdením (viď R 54/2012 a 1Cdo/62/2010, 2Cdo/97/2010, 3Cdo/53/2011, 4Cdo/68/2011, 5Cdo/44/2011, 6Cdo/41/2011, 7Cdo/26/2010 a 8ECdo/170/2014). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Ani po 01. júli 2016 (po prijatí nového procesného kódexu) nie je žiadny dôvod pre odklon od vyššie uvedeného chápania dopadu nesprávneho právneho posúdenia veci (nesprávneho vyriešenia niektorej právnej otázky súdom) na možnosť niektorej strany civilného sporového konania uskutočňovať jej patriace procesné oprávnenia. Nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmatečnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP a do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade

s jej požiadavkami, resp. s jej právnymi názormi (I. ÚS 50/04).

17. V neposlednom rade dovolací súd dodáva, že sa v rámci dovolacieho konania nemohol zaoberať návrhom žalovaných, aby vec posúdil aj podľa ustanovenia § 3 OZ, keďže takýto návrh nebol predmetom odvolacieho konania a nebol uplatnený ani v rámci zákonom predpokladaných odvolacích námietok.

17.1. Dovolenie súd je viazaný rozsahom a dôvodmi podaného dovolania (§ 440 CSP), pričom predmet dovolacieho prieskumu nemožno rozširovať o nové právne argumenty alebo nové hmotnoprávne návrhy, ktoré neboli predmetom preskúmania odvolacieho súdu. Uplatnenie § 3 OZ predstavuje hmotnoprávnu námietku založenú na princípe dobrých mravov, ktorá však sama osebe nemôže založiť prípustnosť dovolania ani rozšíriť rámec dovolacieho prieskumu nad rozsah vymedzený dovolateľmi. Vzhľadom na to, že žalované tento právny argument neuplatnili spôsobom zodpovedajúcim procesným pravidlám v odvolacom konaní, dovolací súd sa ním nemohol meritórne zaoberať (princíp subsidiarity).

18. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd dovolanie žalovaných smerujúce voči meritórnemu výroku napadnutého rozhodnutia odmietol podľa § 447 písm. c) CSP ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

II.

19. Dovolateľky v podanom dovolaní napadli aj výrok o trovách konania. Namietali, že odvolací súd sa s ich odvolacími námietkami nijakým spôsobom nevysporiadal. Poukazovali na to, že odvolaním napadli aj výrok o trovách konania rozsudku súdu prvej inštancie, pričom súd prvej inštancie žalobu v časti o určenie neplatnosti notárskej zápisnice zamietol z dôvodu jej neprípustnosti, a preto boli žalované v tejto časti predmetu konania úspešné. Podľa dovolateľiek nie je zrejmé, prečo súd prvej inštancie vo výroku III. priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, napriek tomu, že vo vzťahu k žalobe o určenie neplatnosti notárskej zápisnice mal priznať nárok na náhradu trov konania úspešnej strane, teda žalovaným. S touto námietkou žalovaných sa odvolací súd nevysporiadal a v napadnutom rozhodnutí ju ani nespomenul.

20. Predmetom dovolacieho prieskumu v tejto časti je napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vo výroku o nároku na náhradu trov konania. Z ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že rozhodovanie o trovách konania je integrálnou súčasťou civilného sporového konania, a ako také spadá pod ochranu čl. 46 ods. 1 ústavy, prostredníctvom ktorého sa zaručuje každému základné právo na súdnu ochranu. Všeobecný súd pri poskytovaní súdnej ochrany podľa čl. 46 ods. 1 ústavy môže postupom, ktorý nie je v súlade so zákonom (čl. 46 ods. 4 a čl. 51 ods. 1 ústavy), porušiť základné právo strany sporu na súdnu ochranu. Či je základné právo na súdnu ochranu naplnené reálnym obsahom (čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 46 ods. 4 ústavy), určuje zákonná úprava náhrady trov konania obsiahnutá v procesnom predpise, ktorú treba vykladať v súlade s vymedzeným obsahom a účelom základného práva na súdnu ochranu. Za rozhodnutie, ktorým sa konanie pred odvolacím súdom o danej otázke končí, možno považovať rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým rozhodol o nároku na náhradu trov konania s konečnou platnosťou, preto je preskúmateľné v dovolacom konaní v zmysle § 420 CSP (I. ÚS 387/2019, I. ÚS 275/2018).

21. Prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o náhrade trov konania pre existenciu vady v zmysle § 420 písm. f) CSP konštatoval aj dovolací súd vo viacerých rozhodnutiach (4Cdo/155/2020, 2Cdo/89/2020, 9Cdo/68/2021).

22. Dovolenie súd dospel k záveru, že v tejto časti je dovolanie dôvodné. Odvolací súd v bode 42. odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol, že odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II. a III. ako vecne správy podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. V bode 43. odôvodnil výrok o trovách odvolacieho konania. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je však zrejmé, že odvolací súd sa vôbec nevysporiadal s odvolacou argumentáciou žalovaných vo vzťahu k výroku III. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Uvedený

výrok súd prvej inštancie odôvodnil podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi v konaní plne úspešnému priznal nárok na plnú náhradu trov konania, o výške rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia. Odvolací súd síce v časti odôvodnenia týkajúcej sa odvolania žalovaných (bod 24.) uvádza, že žalované odvolaním namietali aj výrok o trovách konania. Z bodu 42. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd zamietol žalobu v časti o neplatnosť notárskej zápisnice z dôvodu že je neprípustná. V tejto časti žalobného nároku teda boli úspešné žalované, preto nie je zrejmé, prečo sú vo výroku III. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania rozsahu 100 %. Žalobca bol v celom konaní zastúpený advokátom teda o neprípustnosti žaloby v časti občania neplatnosti notárskej zápisnice podľa § 137 písm. c) alebo d) CSP mal vedomosť. V tejto časti súd mal priznať nárok na náhradu trov konania úspešnej strane, teda žalovaným, prípadne rozhodnúť tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania, avšak neposkytol k týmto námietkam žiadnu odpoveď.

23. Medzi práva strany civilného procesu na zabezpečenie spravodlivej ochrany jej práv a právom chránených záujmov patrí nepochybne aj právo na spravodlivý proces, a že za porušenie tohto práva treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť je totiž odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa zaoberá všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatnenej žaloby, ako aj špecifickými námietkami strany sporu. Porušením uvedeného práva sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo, aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá i prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP.

23.1. Aj v konaní na odvolacom súde treba dôsledne trvať na požiadavke úplnosti, výstižnosti a presvedčivosti odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu.

23.2. Ustanovenie § 387 ods. 2 CSP síce umožňuje odvolaciemu súdu, aby sa v potvrdzujúcom rozsudku, ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody. Zároveň sa odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie a musí sa v odôvodnení vysporiadať aj s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 CSP).

23.3. Keď sa odvolací súd rozhodujúci o opravnom prostriedku odvolateľa nevysporiada s právne relevantnou argumentáciou odvolateľa adekvátne a preskúmateľne alebo nekonštatuje irelevantnosť jeho právnej argumentácie, poruší základné právo na súdnu ochranu garantované podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo na spravodlivý proces garantované podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (pozri napr. III. ÚS 402/08). Pokiaľ odvolací súd vôbec nepristúpi k vysporiadaniu sa s podstatnými argumentami odvolateľa, tieto bez primeraného vysvetlenia ignoruje a neaplikuje relevantnú právnu úpravu, porušuje tým právo odvolateľa na spravodlivý proces (porovnaj II. ÚS 120/2020).

24. Odvolací súd tak dovolateľkám neposkytol náležitú a zrozumiteľnú odpoveď na ich podstatné tvrdenia uvedené v odvolaní v časti týkajúcej sa rozhodnutia o trovách konania. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu musí byť zároveň dostatočným podkladom pre uskutočnenie dovolacieho prieskumu. Ak rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 a 3 CSP v spojení s § 393 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné. Takéto nedostatočne odôvodnené rozhodnutie odníma strane sporu možnosť uskutočňovať jej procesné práva a v konečnom dôsledku porušuje jej právo na spravodlivý proces (čo zakladá vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP), pretože jej upiera možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci opravných prostriedkov, tak ako tomu bolo aj v prejednávanej veci.

25. Vzhľadom na uvedené dôvody dovolací súd považoval uplatnený dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP vo vzťahu k potvrdzujúcemu výroku o náhrade trov konania a závislému výroku o trovách odvolacieho konania za dôvodný, preto napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu v tejto časti podľa §

449 ods. 1 CSP zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

26. V ďalšom konaní bude úlohou odvolacieho súdu opätovne vec v rozsahu zrušenia prejednať a rozhodnúť. Výsloveným právnym názorom vyplývajúcim z tohto uznesenia je odvolací súd viazaný (§ 455 CSP).

27. Dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu v uvedenej časti, ale aj súvisiace uznesenie súdu prvej inštancie zo 14. mája 2025 č. k. 13C/163/2017-747, o určení výšky náhrady trov konania, ktoré izolovane existujúce (bez právoplatného rozhodnutia vo veci samej a bez právoplatného rozhodnutia o náhrade trov konania) neobstojí. Dovolací súd je totiž podľa § 439 písm. a) CSP viazaný rozsahom dovolania okrem prípadov, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý dovolaním nebol dotknutý. Výrokom závislým od rozhodnutia o napadnutom výroku je taký výrok, ktorého obsah je viazaný na iný výrok s tým, že sám osebe neobstojí, pokiaľ by tento iný výrok odpadol alebo bol zmenený. O samotnej výške náhrady trov konania bude preto v posudzovanej veci znova rozhodnuté v ďalšom konaní, a to po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP).

28. O trovách tohto dovolacieho konania rozhodne odvolací súd v novom rozhodnutí (§ 453 ods. 1 a 3 CSP).

29. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.